

NORMALIZACE

Christoph Boyer

Vycházející z příkladu ČSSR od počátku sedmdesátých let dvacátého století definuje autor příspěvku „normalizaci“ jako mechanismus, který v systémech sovětského typu po ukončení reformních fází opětovně stabilizuje vládu jedné strany a centrálněadministrativní plánované hospodářství. Ve znovu konsolidované stavbě stranické moci získají po diskreditaci ideologie centrální význam pro uklidnění obyvatelstva sociální a konzumní politika; represe se mění z otevřeného teroru v „klidnější“ a efektivnější formy kontroly. „Normalizace“ je jednou z vícero možných variant pozdně socialistické vlády; „normalizačním režimem“ je například také „reálný socialismus“ honeckerovské NDR. Normalizace nejprve zaznamenává úspěch, protože požadavky zajištění moci se „hodí“ k materiálním zájmům širokého okruhu obyvatelstva. Nakonec ovšem selhává v důsledku funkčního přetížení a legitimačního přepětí nesplnitelnými konzumními požadavky.